

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Lov om Ansættelse af Embeds- og Bestillingsmænd under Ministeriet for Handel og Søfart.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.).

Formanden: Til Foretagelse af denne Sag kræves Tingets Samtykke. Hvis der ikke forlanges Afstemning, vil jeg anse Samtykket for givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ministeren for Handel og Søfart (Johan Hansen): Ved ganske overordentlig Velvillie fra det høje Folketing er dette Lovforslag nu saa vidt, at det kan forelægges for Landstinget her. Denne hurtige Behandling er jo sket med det praktiske Formaal for Øje, at Ministeriet kan komme i Gang med sine Arbejder; der ligger mange store Sager og venter, og jeg for mit personlige Vedkommende vilde sætte stor Pris paa, om det høje Ting velvilligst vilde foretage en hurtig Behandling af Lovforslaget, saaledes at Ministeriet muligvis inden Juleferien kan komme i Gang med dets Arbejder.

Det lille Lovforslag er i og for sig ret beskedent; det drejer sig om Ansættelsen af en Departementschef, 2 Kontorchefer og 2 Fuldmægtige. Det nye Ministeriums Personale vil komme til at bestaa af 1 Departementschef, 2 Kontorchefer, 2 Fuldmægtige, 3 Assistenten, 2 Skrivere og 2 Bude, hvilket vel nok kan kaldes en ret beskedent Begyndelse, da det, som det vil ses af den udgaaede kgl. Resolution, er ikke ganske faa Sager, som ere henlagte under det nye Ministerium. Det skal være min Opgave, i hvert Fald i nogen Tid, at komme igennem med det Personale; hvorvidt jeg i Længden er i Stand til det, skal jeg ikke kunne sige; det maa Tiden vise; et nyt Ministerium maa jo forsøge sig lidt frem, og det er ikke muligt for mig paa Forhaand med Sikkerhed at paapege, hvor stort Arbejdet vil blive. Jeg har derfor ment, at det var rigtigst at begynde ganske beskedent.

Jeg tror med Hensyn til Lovforslaget og den kgl. Resolution at kunne sige i al Almindelighed, at der indenfor Erhvervene, særlig Handel og Søfart, vistnok vil være fuld Tilfredshed med de Ressortsager,

som ere henlagte under det nye Ministerium. Med Hensyn til Industrien har Forholdet været en lille Smule anderledes, idet man der fra første Færd troede, at Ministeriet som saadant slet ikke vilde faa med Industriens Sager at gøre. Derfor skete der en Henvendelse fra Industriens og Haandværkets Repræsentation til Konseilspræsidenten, hvor jeg havde den Ære at være til Stede, og hvor vi fik talt om Sagerne. Det udtaltes da fra Ministeriets Side, at man havde tænkt sig lige fra Begyndelsen af, at den kommercielle Side af Industrien skulde henlægges under det nye Ministerium. Jeg tror at kunne sige, at man var nogenlunde tilfreds med den Udtalelse. Senere er der fra Industriens og Haandværkets Side stillet et noget større Krav, idet man har ment, at det vilde være mere i logisk Overensstemmelse med den Ordning, der ellers er truffen med Hensyn til, hvad der er taget fra de andre Ministerier og lagt under det nye Ministerium, om man tog fra Indenrigsministeriet alt, hvad der vedrører den tekniske Side af Industrien, og kun lod den rent sociale Side deraf blive under Indenrigsministeriet. Det har man fra Ministeriets Side ikke ment at kunne gaa med til af mange forskellige Grunde, dels fordi Haandværk og Industri i al Almindelighed have udtalt sig tilfreds med den Maade, hvorpaa deres Interesser hidtil ere varetagne i Indenrigsministeriet, og dels fordi man ogsaa gennem den første Samtale, man havde, troede, at der vilde være Tilfredshed med, at Handelsministeriet kun kom til at varetage den kommercielle Side af Industrien. Naa, det er jo meget vanskeligt at drage bestemte Grænser mellem Handel og Industri, de ere saaledes blandede ind i hinanden, at det i Virkeligheden kun gennem Praksis kan fastslaaes, hvorledes Ministeriet paa dette Punkt kommer til at virke. Jeg tør sige, som jeg ogsaa har forsikret i det høje Folketing, at jeg af yderste Evne skal gøre mit til, at Industriens og Haandværkets kommercielle Interesser ville blive godt varetagne under det nye Ministerium; og at man paa ingen Maade er forurettet ved, at den rent sociale Side af Haandværk og Industri fremdeles forbliver under Indenrigsministeriet, anser jeg for absolut givet.

Der har været enkelte andre Punkter — hvad jeg ligeledes nævnte i Folketinget i Gaar —, som have været Genstand for Drøftelse i Ministeriet. Man har bl. a. fra Erhvervenes, særlig fra Handelens, Side peget paa, at naar man lagde Bank-